

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Kuźniar (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Myszka

SSN Krzysztof Rączka

w sprawie z wniosku W. D.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.
o przeliczenie emerytury,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 13 listopada 2019 r.,
zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 12 czerwca 2019 r., sygn. akt III AUz (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 stycznia 2019 r., VII U (...), Sąd Okręgowy w G. oddalił wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji (pkt 1), oraz odrzucił apelację wnioskodawcy W. D. (pkt 2), w sprawie z jego odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G. z dnia 7 lutego 2018 r. o przeliczenie emerytury, zaś Sąd Apelacyjny w (...) oddalił zażalenie pełnomocnika wnioskodawcy na powyższe postanowienie (postanowienie z dnia 6 marca 2019 r., III AUz (...)).

Od powyższego postanowienia pełnomocnik wnioskodawcy wniósł skargę kasacyjną, zarzucając w niej naruszenie prawa materialnego – art. 110 i 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń

Spółecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 1270 ze zm. dalej „ustawa emerytalna”), oraz przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy – art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 391 k.p.c., art. 378 § 1 k.p.c. i art. 382 k.p.c., art. 148 k.p.c., art. 369 k.p.c. w związku z art. 370 k.p.c. oraz art. 233 k.p.c. Pełnomocnik wniósł o „uchylenie zaskarżonego orzeczenia Sądu drugiej instancji oraz poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego i orzeczenie co do sprawy poprzez orzeczenie według zmienionych przepisów zgodnie z żądaniami powoda”, ewentualnie o „uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania”, wraz z orzeczeniem o kosztach postępowania, w tym kosztach postępowania kasacyjnego.

Postanowieniem z dnia 12 czerwca 2019 r., III AUz (...), Sąd Apelacyjny w (...) odrzucił skargę kasacyjną pełnomocnika wnioskodawcy, wskazując w uzasadnieniu, że w art. 398¹ § 1 k.p.c. enumeratywnie wymieniono katalog rozstrzygnięć, od których dopuszczalne jest wniesienie skargi kasacyjnej. Są to: prawomocny wyrok, postanowienie w przedmiocie odrzucenia pozwu kończące postępowanie w sprawie, postanowienie w przedmiocie umorzenia postępowania kończące postępowanie w sprawie. Postanowienie w przedmiocie odrzucenia apelacji nie należy do żadnej z wymienionych wyżej kategorii rozstrzygnięć, tym samym skarga kasacyjna jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu zgodnie z art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł pełnomocnik wnioskodawcy, powtarzając w nim zarzuty sformułowane wcześniej w skardze kasacyjnej co do naruszenia przepisów prawa materialnego – art. 110 i 114 ustawy emerytalnej, oraz przepisów postępowania – art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 391 k.p.c., art. 378 § 1 k.p.c. i art. 382 k.p.c., art. 148 k.p.c., art. 369 k.p.c. w związku z art. 370 k.p.c., oraz art. 233 k.p.c. Pełnomocnik wniósł o „uchylenie zaskarżonego orzeczenia Sądu drugiej instancji oraz poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego i orzeczenie co do sprawy poprzez orzeczenie według zmienionych przepisów zgodnie z żądaniami powoda”, ewentualnie o „uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania”, wraz z orzeczeniem o kosztach postępowania, w tym kosztach postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jako oczywiście nieuzasadnione podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 398¹ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna przysługuje od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku (odpowiednio: postanowienia co do istoty sprawy wydanego w postępowaniu nieprocesowym – art. 519¹ k.p.c.) lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie. Postanowienie oddalające zażalenie na postanowienie wydane przez sąd pierwszej instancji w przedmiocie odrzucenia apelacji, jako nie objęte wskazanym przepisem, nie należy do kategorii orzeczeń, od których ustawa dopuszcza skargę kasacyjną, co trafnie ocenił Sąd Apelacyjny, odrzucając - jako niedopuszczalną - skargę kasacyjną na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Trzeba też przypomnieć – poza okolicznościami sprawy, że zażalenie do Sądu Najwyższego mogło być wniesione jedynie na te postanowienia sądu drugiej instancji, które były wymienione w przepisach kodeksu postępowania cywilnego. W myśl art. 394¹ § 1 i § 2 k.p.c., zażalenie przysługiwało na postanowienie Sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, a także na postanowienia kończące postępowanie w sprawie, które nie były postanowieniami w przedmiocie odrzucenia pozwu lub umorzenia postępowania (od nich przysługiwała skarga kasacyjna), a także nie były postanowieniami wydanymi w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji i pod warunkiem, że była to sprawa, w której przysługiwała skarga kasacyjna. Jak wskazano w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 22 czerwca 2007 r., II PZ 27/07 (niepublikowane), na postanowienie sądu drugiej instancji oddalające zażalenie na postanowienie sądu pierwszej instancji w przedmiocie odrzucenia apelacji nie przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego. Taki rodzaj postanowień, został wyraźnie wyłączony w art. 394¹ § 2 *in fine* k.p.c. z kategorii postanowień zaskarżalnych zażaleniem do Sądu Najwyższego.

Powyższe wymaga uzupełnienia i wskazania, że zgodnie z obecnie obowiązującym przepisem art. 394¹ § 1 oraz § 1¹ k.p.c. (por. art. 1 pkt 140 ustawy z

dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy- Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw - Dz.U. z 2019 r., poz. 1469 ze zm.), zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, a także w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Z powyższych względów orzeczono jak w postanowieniu na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.